

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Исперих, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИСПЕРИХ, I СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлияна В. Цонева Йорданова

при участието на секретаря Анна В. Николова
като разгледа докладваното от Юлияна В. Цонева Йорданова Гражданско дело № 20213310100322 по описа за 2021 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.3 и ал.4 от ГПК.

Постъпила е искова молба от “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А.”, с адрес на управление: гр.Париж, Франция, ул.”Осман” № 1, рег.№ 542097902, представлявано от изпълнителен директор и член на съвета на директорите Лоран Давид чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, КЧТ, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от законен представител Димитър Тодоров Д., действащ чрез упълномощен юрисконсулт Н.М., *против Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-****** от с.Желязковец, обл.Разградска, ул.”****” № 12, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че в полза на дружеството съществува вземането по сключен между страните Договор № CARD-16732316 от 26.01.2019г., обективизирано в Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 611/2020г. на РС-Исперих, а именно: *1 580.25 (хиляда петстотин и осемдесет лева и 25 ст) лева – главница; 141.50 (сто четиридесет и един лева и 50 ст) лева – възнаградителна лихва за периода от 01.12.2019г. до 11.05.2020г., 53.33 (петдесет и три лева и 33 ст) лева – мораторна лихва за периода от 11.05.2020г. до 16.09.2020г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение за същото вземане до окончателното изплащане на вземането. Претендира за присъждане на направените разноски по воденото заповедно производство в размер на 35.50 (тридесет и пет лева и 50 ст) лева – платена ДТ и 50.00 (петдесет) лева – дължимо възнаграждение за юрисконсулт, както и за*

направените съдебни разноси по настоящото производство – заплатена ДТ и претендирано възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 (сто) лева. В исковата молба се твърди, че между ищцовото дружество и ответницата е сключен Договор за опускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № CARD-16732316 от 26.01.2019г. Ответницата се възползвала от предоставената в чл.4 от Договора възможност и е извършено усвояване на револвиращ кредит, с код на усвояването CREX-16732306, чрез функционалността „Покупка на изплащане в мрежата от търговски партньори на кредитора“ за закупуването на стоки и услуги на изплащане, на стойност в общ размер, посочен на стр.1 от Договора в параграф „Параметри и услуги“. Договорено е кредитът за стоки и услуги да бъде изплатен чрез фиксирани месечни погасителни вноски, с падеж - всяко първо число от месеца. При неплащане на падеж, вноската се удържа от лимита на кредитната карта и се олихвява съобразно условията на договора, а при просрочване на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноски, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, вкл. всички определени по договора надбавки, ведно с дължимото обезщетение за забава. Ответницата преустановила редовното обслужване на кредита на 01.12.2019г, към която дата е последното плащане по заема, поради което кредитната карта е блокирана от страна на кредитора. На 21.05.2020г. на длъжника била изпратена покана за доброволно изпълнение, с която кредитът е обявен за изискуем. Тъй като не последвало плащане, за събиране на вземането си ищцовото дружество предприело постъпки и по реда на чл.410 от ГПК се снабдило със Заповед за изпълнение на парично задължение за дължимите парични суми по ч.гр.дело № 611/2020г. на РС-Исперих. Съобщението до длъжника Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-***** за издадената срещу нея Заповед за изпълнение, било връчено при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК, поради което и по указание на заповедния съд, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение и евентуален осъдителен иск за заплащане на дължимите суми, в случай че установителният иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, респ. съдът да приеме, че исковата молба има характер и на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем чрез връчването на препис на ответната страна.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-***** от с.Желязковец, обл.Разградска, ул.***** № 12, редовно уведомена, не представя отговор. Не прави възражения и не заявява доказателствени искания. В съдебно заседание, редовно призована при условията на чл.58 във вр. с чл.40, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, не се явява и не е поискала разглеждане на делото в нейно отсъствие.

Съдът, като съобрази горното, счита, че са налице законовите предпоставки за постановяване на НЕПРИСЪСТВЕНО РЕШЕНИЕ по чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, без да мотивира същото по същество:

На ответницата Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-***** са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа, вкл. и неподаването на писмен отговор на исковата молба, и от неявяването ѝ в съдебно заседание. Указания в този смисъл са дадени с Разпореждане на съда от 26.05.2021г. при връчване на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, съобщението за което

ответницата е получила на регистрирания в страната настоящ адрес в с.Желязковец, обл.Разградска. Впоследствие, предупреждение за горните последици се съдържа и в призовката, изпратена на ответницата за насроченото съдебно заседание на 17.12.2021г., но същата не е намерена на адреса поради пребиваването ѝ в чужбина (Белгия), като не е изпълнила задължението си да посочи съдебен адресат, чрез когото да бъде призована, с оглед на което съдът приема, на основание чл.58 във вр. чл.40, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, че не е засегната редовността на връчването.

Ето защо *съдът счита, че са изпълнени условията на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК.*

Налице са и предпоставките на чл.239, ал.1, т.2 от ГПК. Сочените в исковата молба обстоятелства се подкрепят от събраните в хода на делото писмени доказателства и назначената съдебно-счетоводна експертиза, която в заключението, депозирано с вх.№ 2703 от 09.12.2021г. установява като дължими претендираните по делото вземания на ищеца срещу ответницата, произтичащи от възникналото договорно правоотношение помежду им. При преценка на обсъжданите доказателства *може да се направи обоснован извод за вероятната основателност на иска*, предявен на основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.3 и ал.4 от ГПК, за съществуване на претендираните от ищеца срещу ответницата парични вземания и за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 611/2020г. по описа на РС-Исперих – главница, възнаградителна лихва и обезщетение за забавено плащане. С оглед констатациите на обсъжданото експертно заключение и предвид липсата на други конкуриращи доказателства относно размера на претендираните вземания, те се явяват доказани по вид и размер. Поради неизпълнение на договорните задължения на ответницата, вземането на Кредитора е станало предсрочно изискуемо в целия му размер, ведно с дължимите лихви. Предявеният иск за установяване на парично вземане, при условията на чл.422, ал.1 от ГПК, се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на Заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК – 01.10.2020г., считано от която дата е дължима и претендираната от ищеца в заповедното производство законна лихва за забава върху главното задължение до окончателното му погасяване (арг. чл.86 от ЗЗД).

Ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на несправедливо решение, *съобразно изискванията на чл.238, ал.1 от ГПК.*

Предвид изхода на делото, а именно уважаването на установителните искове, съдът не следва да се произнася по евентуалните осъдителни искове.

Отново съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, следва да бъдат присъдени направените и претендирани от ищеца съдебни и деловодни разноски в настоящото производство, вкл. и тези по заповедното производство – арг. от ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.12, съразмерно на уважената част от иска, т.е. изцяло. Същите са доказани в размер на 163.21 лева - заплатената ДТ при образуване на делото, от тях 35.50 лева – заплатени при образуване на Заповедното производство и 127.71 лева – доплатени при образуване на исковото производство и 50.00 лева – присъдено възнагаждение за юрисконсулт на заявителя по заповедното производство. По исковото производство също е поискано и следва да бъде присъдено юрисконсулско възнагаждение в претендирания размер от 100.00 лева, съобразно материалния интерес на делото, дължимо на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.25, ал.1 от

Наредбата за заплащането на правната помощ. Тези разноси следва да бъдат разграничени, както следва: *общо 85.50 (осемдесет и пет лева и 50 ст) лева* по заповедното производство (35.50 лева - заплатена ДТ и 50.00 лева – дължимо юрисконсултско възнаграждение) и *общо 227.71 (двеста двадесет и седем лева и 71 ст) лева* по исковото производство (127.71 лева - доплатена ДТ при завеждане на исковете и 100.00 лева – дължимо юрисконсултско възнаграждение).

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание *чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.3 и ал.4 от ГПК*, по отношение на ответницата *Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-****** от с.Желязковец, обл.Разградска, ул.”****” № 12, че в полза на ищеца “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А.”, с адрес на управление: гр.Париж, Франция, ул.”Осман” № 1, рег.№ 542097902, представлявано от изпълнителен директор и член на съвета на директоите Лоран Давид чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, КЧТ, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от законен представител Димитър Тодоров Д., съществува вземането по сключен между страните Договор № CARD-16732316 от 26.01.2019г., обективизирано в Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 611/2020г. на РС-гр.Исперих, а именно: *1 580.25 (хиляда петстотин и осемдесет лева и 25 ст) лева* – главница; *141.50 (сто четиридесет и един лева и 50 ст) лева* – възнаградителна лихва за периода от 01.12.2019г. до 11.05.2020г., *53.33 (петдесет и три лева и 33 ст) лева* – мораторна лихва за периода от 11.05.2020г. до 16.09.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 01.10.2020г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, *Ж. Ф. ХЮС., ЕГН-******, ДА ЗАПЛАТИ на “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А.”, с адрес на управление: гр.Париж, Франция, ул.”Осман” № 1, рег.№ 542097902, представлявано от изпълнителен директор и член на съвета на директорите Лоран Давид чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, КЧТ, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от законен представител Димитър Тодоров Д.:

- *сумата от 85.50 (осемдесет и пет лева и 50 ст) лева* – направени разноси по заповедното производство по ч.гр.д.№ 611/2020г. на РС-гр.Исперих и

- *сумата от 227.71 (двеста двадесет и седем лева и 71 ст) лева* – направени разноси по настоящото исково производство.

Неприсъственото решение не подлежи на обжалване (чл.239, ал.4 от ГПК).

ДА СЕ ПРИЛОЖИ препис от решението към ч.гр.д.№ 611/2020г. на РС-Исперих с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Исперих: _____

